

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana

Data 5 de juliol de 2010

Medi ambient

La complexa gestió dels recursos

Els experts admeten que la gestió dels recursos és problemàtica i que per això requereix dels governants accions fermes i no tanta planificació

05/07/10 02:00 - Girona - [teia.bastonsemail protegit](mailto:teia.bastonsemail@protegit.com)

La gestió dels recursos s'ha de fer des de l'àmbit local, s'ha d'actuar més i no planificar tant, s'han de tenir en compte els interessos públics per sobre dels privats, s'han de superar els problemes de governabilitat i aprendre a gestionar situacions complexes, cal establir prioritats per saber quines són les actuacions necessàries ja que es destinen molts diners a actuacions absurdes i no es poden donar com a bons determinats models només perquè a altres llocs funcionen bé.

Aquestes són algunes de les idees que es van exposar durant el debat *La gestió dels recursos de les comarques gironines*, organitzat per l'Observatori de Sostenibilitat i celebrat el 17 de juny. Una de les idees que van exposar d'una manera o altra molts dels assistents va ser que hi ha molta planificació i molta legislació per gestionar els recursos, però poca actuació. «Tenim un problema de governabilitat perquè no sabem gestionar problemes complexos», va assegurar Francesc Camps, president del Consorci Alba-Ter. Segons la seva opinió, molts dels conflictes que es generen al voltant de la gestió de l'aigua o l'electricitat se solucionarien mitjançant decisions fermes dels governants.

La gestió de l'aigua

Ell, com abans ja havia fet Anna Ribas, del departament de geografia de la UdG, va posar sobre la taula la problemàtica de la gestió de l'aigua, una de les estrelles del debat. Per Ribas, hi ha una falta de disponibilitat d'aigua pel creixement demogràfic i pel creixement urbanístic. I més concretament pel model urbanístic de baixa densitat que porta més consum d'aigua. Per Camps, el problema no és que a Catalunya no hi hagi aigua, sinó que el que no hi ha és una planificació estratègica.

Lluís Sala, del Consorci Costa Brava, va deixar clar que calen més recursos per atendre l'augment de la demanda, sobretot a l'estiu. Però també va advertir sobre el model agrícola: «Optar per una agricultura atlàntica com s'ha fet aquí, que tenim un clima mediterrani, vol dir eixugar els rius per poder regar.»

En el camp energètic, Joan Esteve, de l'Institut Català d'Energia, va advertir de cert «nacionalisme energètic» perquè hi ha empreses que estan en mans de l'Estat i molts països actuen per interessos polítics i opten per desenvolupar infraestructures per al seu profit i no per al dels altres. Segons la seva opinió, els reptes són l'augment de la demanda energètica i la saturació de les infraestructures i l'eficiència i la sostenibilitat energètica. En relació amb la sostenibilitat, Francesc Córdoba, de la consultoria Fractàlia, va dir que es donen situacions ridícules, com ara que s'importa fusta de França però s'exporta biomassa a Sardenya a través del port de Palamós.

El cost dels residus

Alfred Viñas, director gerent de Trargisa, l'empresa que gestiona la incineradora de Campdorà, va exposar un panorama com a mínim sorprenent sobre la gestió dels residus si es compara amb la major consciència ambiental i les nombroses campanyes a favor del reciclatge i de la reducció de volum de residus. «Aspirar al residu zero és una utopia», va sentenciar, tot i que hi va afegir que si que es pot racionalitzar. També va dir que els residus no van ser un problema fins que la societat els hi va considerar. I va ser a partir d'aquell moment que va caldre gestionar-los. «Una gestió que costa molts diners i que mai no donarà beneficis», va dir.

Centralisme excessiu

Felip Toledo, del Consell Comarcal de la Selva, va explicar que «qui contamina, paga» i que per això els ciutadans s'espavilen per generar menys residus. Ell va ser un dels que van denunciar l'excessiu centralisme i que des de Barcelona es prenguin decisions que no tenen res a veure amb les necessitats del territori. Per Sergi Nuss, de l'Observatori de Sostenibilitat, la solució és definir prioritats i després establir les actuacions que s'han de dur a terme.

Des del Consorci Costa Brava es va advertir que una part del problema és que hi ha hagut un augment de població inesperat i les infraestructures no s'han adaptat amb la mateixa rapidesa. Per això es va reivindicar més acció i menys planificació. Dani Boix, de la UdG, va dir que hi ha un problema de voluntat a l'hora de gestionar problemes complexos: «En sabem, però potser no volem. I si és a aquest costat no pots ser a l'altre.» Ell va insistir en la necessitat d'aprendre a gestionar la situació: «Apareix un problema com els dels nitrats, es fa una actuació, però quan la polèmica es desinfla, no sabem els resultats ni tenim dades de si s'ha revertit la situació de la contaminació dels aqüífers.»

Malgrat les crítiques per l'excés d'una planificació que després no serveix per a res, també es van sentir opinions a favor. Joan Esteve va dir que la planificació és bàsica: «Però abans cal un diagnòstic i una bona anàlisi de la situació per identificar els reptes i fixar cap on s'ha d'anar.» Precisament en relació amb les actuacions, des del Consorci de la Costa Brava es va advertir que durant els anys de bonança econòmica es van prendre decisions que no van ser les més encertades, però sí les més cares. I va posar com a exemple les dessalinitzadores: «Tenim la dessalinitzadora més gran d'Europa, però hem de tenir clar que és l'opció més cara per solucionar els problemes de gestió de l'aigua.»

SERGI NUSS

observatori de Sostenibilitat

«Cal establir uns llindars, unes prioritats, ja que després podrem parlar de les actuacions que cal fer»

ELS PROTAGONISTES

FRANCESC CÓRDOBA

consultoria fractàlia

«L'excés de planificació dispersa. Hem de deixar de planificar tant i passar a l'acció»

ALFRED VIÑAS

incineradora de residus de campdorà

«Els residus són un recurs incòmode i car. La seva gestió mai donarà beneficis»

ANNA RIBAS

udg

«Obviem els problemes, hi ha falta de decisió, però no ens ha de fer por equivocar-nos»

DANI BOIX

udg

«Apareix un problema com el dels nitrats, es prenen mesures i passada la febrada el problema continua»

FRANCESC CAMPS

consorci alba-ter

«Catalunya té prou aigua, però en la gestió ha imperat l'interès privat per sobre del públic»

LLUÍS SALA

consorci costa brava

«Se'ns tracta com una conca deficitària quan la realitat és que se'ns emporten l'aigua»

JOAN ESTEVE

institut català de l'energia

«La planificació és bàsica, però abans s'ha de fer un bon diagnòstic per saber cap on anar»

FELIP TOLEDO

consell comarcal de la selva

«Hi ha molt centralisme. Moltes directrius són per solucionar problemes de Barcelona»

Planificar, prioritzar, actuar, descentralitzar

t. bastons

Cal planificar la gestió dels recursos, però tota aquesta planificació no servirà de res si després no s'actua. La falta d'una actuació ferma per part dels governants és la que es va criticar durant el debat. Entre les propostes que es van exposar destaca la conveniència d'establir unes prioritats clares i de dur a terme una gestió coordinada dels recursos. «Fa basarda que la gestió de l'aigua vagi per un costat, l'agrícola per un altre i la urbanística per un de diferent», assegurava Dani Boix, de la UdG. En relació amb la gestió de l'aigua, va quedar clar que els interessos públics han d'imperar per sobre dels privats, que cal establir més mesures per fomentar l'estalvi a les cases i que no es pot continuar construint en zones inundables. Respecte als residus, es va advertir que és una utopia aspirar al «residu zero» i que és un error importar models d'altres països només perquè han funcionat bé, perquè Catalunya «no és ni Suècia ni Alemanya». També es va destacar que la falta de governabilitat i l'excessiva centralització fan que no es prenguin decisions encertades. O sigui que caldria establir mecanismes de descentralització. Per prendre mesures encertades i adequades cal disposar de dades reals, però durant el debat es va posar de manifest que la informació estadística actual és escassa, dolenta i, en alguns casos, falsa. Tothom va estar d'acord que la gestió dels recursos és conflictiva i que fins i tot la conflictivitat pot anar a l'alça. Però també va quedar clar que gran part de la conflictivitat es pot solucionar mitjançant decisions fermes.

Massa centralisme

«La gestió de l'aigua, del sòl i dels residus s'ha de fer des de l'àmbit local.» «Ara es gestiona des d'un despatx i això sempre genera conflictes.» «Estem cansats que es prenguin decisions per nosaltres.» Aquestes opinions expressades durant el debat exemplifiquen el malestar que hi ha per l'excessiva centralització de les decisions. Felip Toledo, del Consell Comarcal de la Selva, va criticar que les decisions es prenguin per solucionar problemes de Barcelona i de l'àrea metropolitana que no tenen res a veure amb els problemes de les comarques gironines. També es va apuntar que des del territori hi ha més capacitat de diàleg i que el fet de comptar-hi a l'hora de prendre decisions també permetria arribar a acords i evitar la conflictivitat.

Una MAT necessària

En contra del que es podria esperar, la famosa línia d'alta tensió va ser la gran absent del debat sobre la gestió dels recursos. Francesc Córdoba, de la consultoria Fractàlia, va posar el tema sobre la taula, però la resta de participants no s'hi van «enganxar». Córdoba va apuntar que oposar-se a la MAT no té cap sentit perquè el dia que el TAV entri en funcionament la xarxa elèctrica gironina no aguantarà: «La MAT és necessària. El debat és com s'ha de fer.» Segons la seva opinió el soterrament és possible, però no amb el traçat actual, sinó aprofitant els corredors de serveis ja existents: «És una problemàtica de gestió, no tècnica ni econòmica.» No obstant això, va admetre que el soterrament és més car que el traçat aeri.